

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/242/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112228807
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičiková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7112228807.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, proti žalovanému S. A., P.Š., H. Ž. J. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o zaplatenie 421,59 eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 24C/147/2013-107 z 18.12.2014 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania 25,01 eur na účet JUDr. Igora Šafranka, advokáta, Advokátska kancelária, Svidník, Sov. hrdinov 163/66, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 89,65 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 36,47 eur od 28.4.2010 až do zaplatenia, zo sumy 50,68 eur od 28. 6. 2010 až do zaplatenia a zo sumy 2,50 eur od 28.7.2 010 až do zaplatenia, 188,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 10.11.2013 až do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 143,10 eur, ako aj úrokov z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 26.4.2011 až do zaplatenia, ako aj v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 188,84 eur vo výške 0,5 % ročne od 26.4.2011 do 9.11.2013 žalobu zamietol. Priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania proti žalovanému spolu vo výške 36,80 eur, ktorá pozostáva z trov právneho zast. vo výške 28,80 eur a z iných trov vo výške 8 eur (súdny poplatok), ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právneho zást. SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36 862 711, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vedľajšiemu účastníkovi priznal právo na náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 78,78 eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzajúc z § 142 ods. 2 O.s.p (jeho znenie citoval), vo vzťahu medzi vedľajším účastníkom na strane žalovaného a žalobcom, vedľajšiemu účastníkovi priznal plnú náhradu trov potrebných na účelné bránenie práva žalovaného ako spotrebiteľa a to vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty. Stotožnil sa s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka a konštatoval, že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je dôvodný, že sám žalobca po vyjadrení vedľajšieho účastníka navrhol, aby eventuálne súd uplatnené peňažné plnenie posúdil ako nárok na náhradu škody. Trovy vedľajšieho účastníka spočívajú v trovách jeho právneho zástupcu, keďže ho v tomto konaní zastupoval advokát, ktoré súd vyčíslil podľa § 10 ods. 1. § 14 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhl.). Základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby, vychádzajúc z výšky peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týkala (331,94 eur) je 24,90 eur, tarifná odmena v tejto výške patrí

právnemu zást. za úkony právnych služieb: prevzatie a príprava zast. (2013) a písomné vyjadrenie k žalobe a k námietke žalobcu (6.2.2014), spolu 49,80 eur, právnemu zást. ďalej patrí aj náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (tzv. režijný paušál) vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby, 1/100 výpočtového základu v r. 2013 7,81 eur a patrí za jeden úkon, v r. 2014 8,04 eur a patrí za jeden úkon, spolu tarifná odmena a režijný paušál 65,65 eur. Právnemu zást. patrí aj zvýšenie tarifnej odmeny a náhrady hotových výdavkov o daň z pridanej hodnoty 20%, t.j. o 13,13 eur, právny zást. preukázal, že je platiteľom tejto dane, po uvedenom zvýšení je odmena právneho zást. 78,78 eur.

Proti rozsudku v rozsahu priznaných trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V odvolaní poukázal na neúčelne vynaložené trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka, citujúc znenie § 142 O.s.p. Mal za to, že trovy právneho zast., ktoré sú súčasťou trov konania, ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva a v nadväznosti na uvedené si dovoľil poukázať na uznesenie Krajského súdu banská Bystrica 17Co/91/2012 z 25.4.2012, uznesenie Krajského súdu v Bratislave 5Co/375/2013 z 19.6.2013. Ďalej poukázal na odbornosť vedľajšieho účastníka pri poskytovaní ochrany spotrebiteľovi, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, že hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, že má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Uvedené procesné právo zákon viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľa, z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a súdnom konaní (§ 25 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Poukázal na to, že zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľu spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu a iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. Z § 93 ods. 2 O.s.p., ako aj z § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa mal za zrejmé, že zákon uprednostňuje združenia na ochranu spotrebiteľa práve pre ich odbornú pripravenosť po právnej aj personálnej stránke, že úmyslom zákonodarcu bolo poskytnúť spotrebiteľom kvalifikovanú pomoc práve prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľa. Ak bolo potrebné právne zastúpenie spotrebiteľského združenia, nebol dôvod na jeho pribratie do konania, nakoľko by nevedelo naplniť svoj hlavný predmet činnosti. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.6.2013, sp. zn. : 5Co/375/13 (z jeho odôvodnenia citoval). Ďalej uviedol, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak sponchybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky, a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania). Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci ešte nevedel o akú právnu vec ide. Sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, na základe čoho mal pri vstupe do konania zákonom priznané favorizované postavenie medzi ostatnými združeniami. Žalobca taktiež poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti existuje veľký počet rozhodnutí, ktoré sa týkajú obdobných konaní a nič nebráni vedľajšiemu účastníkovi, aby vstúpil do konania bez právneho zástupcu a jednoducho by poukázal na súvisiace rozhodnutia. Nie je potrebné právne zastupovanie a trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Podľa jeho názoru ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie

Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/375/13, zo dňa 19.06.2013 (aj z jeho odôvodnenia citoval). Taktiež si dovoľil poznamenať, že vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii, poukázal iba na ust. a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, že na uvedenú skutočnosť poukázal Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí, sp.zn. 13C/54/2012 zo dňa 26.6.2012. Tvrdil, že vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach, žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Citujúc znenie § 93 ods. 2 O.s.p. uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorého sa vzťahujú ust. § 93 ods. 1 a 2 O.s.p.) je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Dovoľil si v tejto súvislosti poukázať na Uznesenie Najvyššieho súdu, sp.zn. 3Cdo 188/2012 zo dňa 5.2.2013. Zdôraznil, že vstup vedľajšieho účastníka do občianskoprávných konaní upravuje i vládný návrh novely Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Z.z. (ďalej len „návrh“). Uvedený návrh reaguje na doterajšiu rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky v občianskoprávných veciach. Návrh vychádza zo záverov judikatúry a zjednocovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a taktiež zohľadňuje aj závery rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie zo zámerom odstrániť sporné otázky, ktoré aktuálne a vo veľkom rozsahu komplikujú priebeh občianskeho súdneho konania. Ďalšou významnou úlohou, ktorú legislatíva sleduje touto novelou je vytvoriť Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky širší priestor na plnenie jeho základnej úlohy zjednocovať rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov Slovenskej republiky. Návrh zákona reaguje na požiadavky aplikačnej praxe, najmä: rieši otázku, či a za akých podmienok môže do občianskeho súdneho konania ako vedľajší účastník vstúpiť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, či a v akých prípadoch, resp. medziach je vedľajší účastník oprávnený podať opravný prostriedok, prípustnosť dovolania v tzv. exekučných veciach, možnosť skrátenia odôvodnenia rozhodnutia dovolacieho súdu formou odkazu na skoršie rozhodnutie. Návrh je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, zákonmi a súčasne aj s právom Európskej únie. Návrh dopĺňa doterajšie ust. § 93 O.s.p. a odstraňuje interpretačné problémy praxe súdov v otázke, či a za akých podmienok môže do občianskeho súdneho konania ako vedľajší účastník vstúpiť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, že v § 93 ods. 3 O.s.p. sa za prvú vetu vkladá nová druhá veta, jej znie citoval. Návrh vychádza zo záveru judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že ani takýto „vedľajší účastník nemôže vstúpiť do konania proti vôli toho, popri komu chce v konaní vystupovať, resp. že ani účasť takéhoto vedľajšieho účastníka nesmie byť navrhovateľovi alebo odporcovi nanútená, ak si ju sám neželá.“ (viď R 62/2014). Poukázal na to, že Súdny dvor Európskej únie v rozsudku z 27. februára 2014 sp.zn. C 470/12 dospel k názoru, že vnútroštátna úprava neumožňujúca niektorej z takýchto právnických osôb vstup do konania, nie je v rozpore s právom Európskej únie, citujúc znenie bodov 45., 46., 53. a 56. uvedeného rozsudku. Ďalej uviedol, že § 93 O. s. p. SP sa dopĺňa ods. 5 a 6, ktorých znenie citoval. Vysvetľoval, čo návrh rieši v praxi súdov a aké závery zohľadňuje (ku ktorým dospela judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. uznesenia tohto súdu z 28. októbra 2013 sp.zn. 1 Cdo 210/2012, 21. októbra 2013 sp.zn. 7 Cdo 135/2013, 30. októbra 2013 sp.zn. 6 Cdo 357/2012, 28. januára 2014 sp.zn. 4 Cdo 209/2013 a z 9. júna 2014 sp.zn. 3 Cdo 314/2013). Dodal, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci svojej činnosti a vydaných rozhodnutí niekoľko krát rozhodol o otázke vedľajšieho účastníctva, avšak okresné a krajské súdy na danú judikatúru nereflektovali čím dochádzalo k sústavnému porušovaniu práv jednotlivých účastníkov konania a k nehospodárnosti v samotných občianskoprávných konaniach, kde boli pre vedľajších účastníkov vyhotovované podania spolu so všetkými prílohami. Uvedeným postupom súdu bol zaťažovaný aj on, napriek skutočnosti, že so vstupom vedľajšieho účastníka žiadna zo strán sporu nesúhlasila. V konaní, kde vystupuje spotrebiteľ je jeho ochrana zabezpečená skutočnosťou, že súdy sú povinné prihliadať na mnohé skutočnosti v prospech spotrebiteľa ex off. Citujúc znenie § 101 ods. 3 O.s.p. mal za to, že výzva adresovaná účastníkom konania sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. V prípade ak by súd chcel použiť uvedené ust. na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, uviedol, že použitie § 101 ods. 3 O.s.p. neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko by išlo o vyjadrenie sa k postupu a vedeniu konania. Tvrdil, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorý sa zúčastňujú konania, nie je

možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 O. s. p., že na uvedenú skutočnosť poukázal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí, sp.zn.: 3Cdo 188/212 zo dňa 5.2.2013.

Ďalej uviedol, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Napr. Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola 29.2.2012 udelená dotácia Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky vo výške 4 000,- eur, na základe zmluvy o poskytnutí dotácie na realizáciu projektu: "Zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi", zverejnenej na webovom sídle Centrálného registra zmlúv pod reg. č. 126/2012-4220-4330. Z uvedené mu jednoznačne vyplynulo, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky poskytnutými dotáciami jednak hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania, by bola dvakrát hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Tvrdil, že vedľajší účastník, ako subjekt zriadený za účelom pomoci a odborného zastúpenia spotrebiteľov v súdnom konaní, teda spôsobilý na zastupovanie spotrebiteľov, si neúčelne uplatnil trovy vynaložené na jeho právne zastúpenie, v rozpore so zámerom zákonodarcu. V predmetnom konaní vzniká pochybnosť, cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaného trovy konania nepriznať a zaviazať vedľajšieho účastníka nahradiť trovy odvolacieho konania za jeden úkon právnych služieb á 16,60 eur + 20 % DPH, t.j. celkom 19,92 eur - písomné podanie vo veci samej - odvolanie v rozsahu priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi, 1 x režijný paušál á 8,39 eur + 20 % DPH, t.j. spolu 10,07 eur, spolu trovy odvolacieho konania žalobcu vo výške 29,99 eur.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu za 1 úkon právnej služby 24,90 eur a 8,39 eur, paušál za polovičný úkon odmenu vo výške 12,45 eur a 8,39 eur paušál = 20,84 eur + DPH 20 % (4,17 eur) spolu 25,01 eur.

Poukázal na to, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, koná však iba sám za seba, že je neziskovou organizáciou, zloženou z laikov v oblasti práva. Bez pomoci advokátov, ktorých kancelárie sú na to dostatočne priestorovo, materiálne, technicky a personálne vybavené, by množstvo spotrebiteľskej agendy, do ktorej boli ešte schopní vstúpiť, ale ktorá je len zlomkom z množstva, ktoré si ochrana spotrebiteľov na desiatkach súdov v SR vyžaduje, nezvládli. Nakoľko nemá ani podmienky kancelárske, ani nemáme vlastné finančné prostriedky a ani personálne obsadenie, jedinou možnosťou na obstarávanie aspoň časti spotrebiteľskej agendy, sú ochotné advokátske kancelárie. Nie je mu jasné, prečo by v súčasných právnych pomeroch nemali mať možnosť realizovať jeho činnosť prostredníctvom advokátskych kancelárií, ale sa tvrdí, že by mal činnosť vykonávať vlastnými prostriedkami, keď je zjavne, že vlastnými prostriedkami, ju zvládnuť objektívne nemôže. Kto mu zaplatí priestory, ľudí, techniku, kancelárske potreby, atď. Zatiaľ to robia jeho advokáti na svoje náklady, nakoľko zakúpili potrebné technické pracovné prostriedky a prijali ďalších pracovníkov. Podľa jeho názoru, by malo byť všeobecným celospoločenským cieľom a aj záujmom, ku ktorému by mali prispieť aj súdy, aby sa predmetná spotrebiteľská agenda rozptýlila medzi čo najviac združení a aby v každom konaní vystupoval za združenie advokát a aby týmto spôsobom sa čo najskôr táto agenda zredukovala na minimum, aby dodávateľ prestali skúšať a prestali podávať žaloby odsúdené dopredu na neúspech. Ak však neriskujú ani len náhradu trov konania, skúšať sa im stále oplatí a budú to robiť naďalej a zahlcovať súdy tisíckami žalôb, ktoré by inak podané nikdy neboli. Jeho cieľom je, aby aj advokáti zistili, že ak sa budú v spolupráci so združeniami venovať hromadne spotrebiteľskému právu, tak neskrachujú z dôvodu, že súdy nepriznávajú združeniu náhradu trov konania ani v úspešných konaniach. Len tak sa bude možné celoplošne s nečestnosťami a nemorálnosťami v spotrebiteľskom práve vypořadávať. Poukázal na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 a 47 Charty základných práv EÚ, čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Uviedol, že vstupom vedľajšieho účastníka, zastúpeného advokátom do konania, sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitáť v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebiteľia sa nedokážu náležite brániť. Prax mu potvrdzuje, že najväčšie možnosti na efektívnu pomoc spotrebiteľom nám poskytuje práve inštitút vedľajšieho účastníctva. Neinformovaný a rezignovaný spotrebiteľ nevyhľadá ani advokáta ani združenie, a ak áno tak len výnimočne. K postaveniu združenia, ako vedľajšieho účastníka, osobitne dal do pozornosti, najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2. Vydanie 2012, autorov Števec/Ficová a

kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C.H.Beck, str. 327-331. Tvrdil, že jeho účasť v konaní, je pre spotrebiteľa efektívna, v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Prax potvrdzuje, že sociálne aj vedomostne slabý spotrebiteľ rezignuje a prijíma akékoľvek rozhodnutie. Sám sa brániť nevie a na advokáta nemá. Proti platobnému rozkazu, alebo rozsudku podá opravný prostriedok len úplne výnimočne, nevie čo je premlčanie a námietku premlčania nevznesie. Žalobca ťaží z pasivity a rezignácie spotrebiteľa. Práve táto nečinnosť spotrebiteľa žalobcovi vyhovuje. Svojou činnosťou naplňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov, ako na to poukazuje vyššie (čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, vnútroštátna právna úprava, najmä zákon o ochrane spotrebiteľov). Na napĺňanie týchto cieľov, je odkázaný na právne služby. Aj keď je združením na ochranu spotrebiteľov, nie sú právnici a podľa jeho skúseností s aplikáciou spotrebiteľského práva na súdoch a vzhľadom na množstvo vecí, sa bez pomoci advokátov nezaobíde. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EU, vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že má právo aj na advokáta aj na náhradu trov konania. Pokiaľ žalobca tvrdí, že združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva, tak aj žalobca disponuje osobou na poste Riaditeľ pre právne a korporátne záležitosti, čo podľa logiky vyjadrení žalobcu znamená, že nie je dôvod vymáhať nezaplatené faktúry prostredníctvom špičkovej advokátskej kancelárie, a mal by tieto úkony vykonávať sám. K tvrdeniu žalobcu, ktorým konštatuje, že v uvedenom prípade sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, je prinajmenšom v rozpakoch, ako treba túto argumentáciu vnímať, lebo jeho názoru, pri správnom pochopení inštitútu vedľajšieho účastníctva a správnom pochopení právneho zastúpenia, by nemalo byť sporné, v akom postavení vystupuje ako vedľajší účastník na strane žalovaného a v akej pozícii a vo vzťahu ku nemu vystupuje jeho právny zástupca. Pomoc teda v pozícii vedľajšieho účastníka poskytuje spotrebiteľovi bezpochyby a robí tak v súdnom konaní zastúpený právnym zástupcom. Tvrdil, že ani žalobcovi nič nebráni podať návrh na začatie konania na súd bez zastúpenia advokátom. Pokiaľ si žalobca zvolil svojho právneho zástupcu, prečo má takéto obavy z právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Na podporu jeho argumentov poukázal na uznesenie Krajského súdu Košice, sp.zn. 6Co/132/2013 z 30.9.2013. V časti prínosu vstupu vedľajšieho účastníka do konania žalobca tvrdí, že vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadali návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu, teda že nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú prihliadať z úradnej povinnosti. Poukázal na to, že v tomto konaní námietku premlčania nevniesol, čo si zrejme žalobca nevšimol. Poukázal na rozhodnutia, ktorými bola predmetná zmluvná pokuta určená za neplatnú, nakoľko ešte ani dnes všetky súdy žalobu v tejto časti nezamietajú. Ak mu žalobca vytýka, že jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, k tomu uviedol, že jeho podania sú len reakciou na jeho povrchné formulárové žaloby a nie je mu jasné, prečo by mal pri vznášaní totožných námietok využívať stále iné, inovované formulácie. Ako na to poukazuje vyššie, žalobca sám je zastúpený advokátom a podáva do každého konania zhodné žaloby, prípadne odvolania. Na podporu jeho argumentov poukázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 16Co/291/2013, z 3.7.2013. Konštatovaním, že súd má povinnosť ex offio posudzovať neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve, žalobca len dáva najavo, že o tejto povinnosti vie, napriek tomu plošne na všetkých súdoch SR si uplatňuje plnenia z neprijateľných a absolútne neplatných zmluvných pokút. Pre jeho vstup do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. je rozhodujúca skutočnosť, že je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zák. č. 250/2007 Z.z.), a že vstúpil do konania na ochranu práv a oprávnených záujmov spotrebiteľa. Dodal, že podmienka súhlasu podporovaného účastníka pre vstup vedľajšieho účastníka do konania nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu účinného v čase nášho vstupu do konania. Vstup spotrebiteľského združenia do konania zákon v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. totiž priamo predpokladal. V konkrétnej právnej veci do konania vstúpil legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa s našim vstupom. Citoval znenie § 93 ods. 3 druhá veta O.s.p. a z Nálezu Ústavného súdu SR zo 14. 2. 2013, č.k. IV. ÚS 480/2012-72, rozhodnutie publikované dňa 12. 7. 2013 aj na portáli www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>>).

Z uvedeného mu vyplynulo, že procesný kódex prezumoval súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom, pretože relevantným úkonom hlavného účastníka je iba vyslovenie jeho nesúhlasu s vedľajšou intervenciou (§ 93 ods. 3 druhá veta O.s.p.). Zo žiadneho ustanovenia procesného kódexu nebolo možné vyvodiť záver, aby pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania sa

vyžadoval výslovný súhlas hlavného účastníka, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, ak vstúpil do konania „z vlastného podnetu“. Takýto záver dokonca nie je možné prijať ani z výkladu dovolacieho súdu (NS SR), ktorý prijal v žalobcom citovanom uznesení z 5. februára 2013 sp.zn. 3 Cdo 188/2012. Na podporu jeho stanoviska, poukázal aj uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6Cdo 323/2013, zo 14.11.2013, uznesenie sp.zn. 4 Cdo 293/2013, z 21.8.2014, uznesenie sp.zn. 8 Cdo 51/2014, zo 17.9.2014. Uviedol, že žalobca sa na dvoch stranách odvolania zaoberá novelizovanou právnou úpravou vedľajšieho účastníctva, no absentuje dôvod tohto teoretického rozboru, nakoľko doplnenie § 93 O.s.p. o odseky 5 a 6 nemá s právom na náhradu trov konania súvis. Navyše rozsudok je z 18.12.2014, kedy ešte novelizované znenia účinné neboli. Ku konštatovaniu, že jeho konaním dochádza k neúmernému zaťažovaniu účastníkov sporových konaní (žalobca má zrejme na mysli samého seba), keď mu boli priznávané trovy právneho zastúpenia uviedol, že nepoučiteľnosť žalobcu, ktorý si VEDOME sústavne uplatňuje na súde zakázané zmluvné pokuty a spolieha sa pritom na nečinnosť spotrebiteľov, nesmie byť súdmi podporovaná použitím § 150 O.s.p., ak je v konaniach neúspešný. Žalobca je zastúpený najväčšou slovenskou advokátskou kanceláriou (<<http://www.akss.sk/profil/o-nas>>) a jeho konateľ je zároveň konateľom splnomocnenej advokátskej kancelárie. V tomto prípade neexistuje podľa jeho názoru žiaden zákonný dôvod pre ochranu žalobcu zo strany súdu, ktorý si úmyselne na súde uplatnil nárok zo zakázanej neprijateľnej podmienky tým, že nebude zaviazaný na náhradu trov právneho zastúpenia združeniu, ktoré pôsobí vo verejnom záujme. Pokiaľ sa žalobca zmieňuje o udelení mu dotácii vo výške 4 000,- eur spreď vyše dvoch rokov, nech sa vyjadrí, na aké dlhé obdobie by mu táto suma postačovala na nutné výdavky. Dotácia a priznanie náhrady trov za právne zastúpenie má úplne odlišný účel a pomenovať to ako duplicitné hradenie jeho účasti v súdnom konaní neprichádza relevantným spôsobom do úvahy. K právu vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania poukázal na stovky rozhodnutí, podľa jednotlivých senátov krajských súdov, príkladmo aspoň na jedno z toho ktorého senátu, a to na: rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. ICo/27/2012, z 30.5.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 2Co/16/2012, z 23.2.2012, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 3Co/26/2012, z 23.5.2012, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 4Co/16/2012, zo 7.9.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 5Co/63/2012, z 22.5.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 6Co/16/2012, z 31.5.2012, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 7Co/36/2012, z 21.6.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 8Co/21/2012, z 21.5.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 9Co/37/2012, zo 16.5.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 10Co/56/2012, zo 6.7.2012, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. HCo/37/2012, zo 7.6.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 12Co/9/2012, z 29.5.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 13Co/47/2012, z 10.7.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 14Co/37/2012, z 27.8.2012, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 16Co/33/2012, zo 16.4.2012, uznesenie Krajského Prešov, sp.zn. 17Co/60/2012, z 15.5.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 18Co/16/2012, z 23.2.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 19Co/13/2012, z 3.4.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 20Co/53/2012, z 31.5.2012, uznesenie Krajského súdu Košice, sp.zn. ICo/78/2012, z 13.6.2012, rozsudok Krajského súdu Košice, sp. zn. 2Co/127/2012, z 15.11.2012, uznesenie Krajského súdu Košice, sp.zn. 2Cob/104/2012, z 29.6.2012, uznesenie Krajského súdu Košice, sp.zn. 3Co/79/2012, z 29.6.2012, uznesenie Krajského súdu Košice, sp.zn. 3Cob/148/2012, z 31.8.2012, uznesenie Krajského súdu Košice, sp.zn. 4Co/53/2012, z 19.7.2012, uznesenie Krajského súdu Košice, sp.zn. 4Cob/90/2012, z 31.7.2012, uznesenie Krajského súdu Košice, sp.zn. 5Co/102/2012, z 19.4.2012, uznesenie Krajského súdu Košice, sp.zn. 6Co/333/2012, z 30.11.2012, uznesenie Krajského súdu Košice, sp.zn. 9Co/96/2012, z 24.5.2012, uznesenie Krajského súdu Košice, sp.zn. IICo/143/2012, z 31.5.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 13Co/200/2012, z 8.8.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 14Co/240/2012, z 20.6.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 15Co/92/2012, z 10.5.2012, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 16Co/187/2012, z 28.6.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 17Co/87/2012, z 25.4.201, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 41Cob/99/2012, z 27.6.2012, rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 9Co/352/2012, zo 14.3.2013, uznesenie Krajského súdu Trnava, sp.zn. 10Co/93/2012, z 21.3.2013, uznesenie Krajského súdu Trnava, sp.zn. 23Co/305/2012, zo 17.4.2013, uznesenie Krajského súdu Trnava, sp.zn. 24Co/106/2013, z 30.4.2013, uznesenie Krajského súdu Nitra, sp.zn. 7Co/194/2012, z 31.8.2012, uznesenie Krajského súdu Nitra, sp.zn. 8Co/201/2012, z 30.11.2012, rozsudok Krajského súdu Nitra, sp.zn. 9Co/204/2012, zo 16.8.2012, uznesenie Krajského súdu Nitra, sp.zn. 25Co/179/2012, z 31.7.2012, uznesenie Krajského súdu Žilina, sp. zn. 7Co/361/2012, z 12.12.2012, uznesenie Krajského súdu Žilina, sp.zn. 8Co/258/2012, z 31.7.2012, uznesenie Krajského súdu Trenčín, sp.zn. 4Co/270/2012, z 28.9.2012, uznesenie Krajského súdu Trenčín, sp.zn. 6Co/235/2012, z 27.11.2012, uznesenie Krajského súdu Trenčín, sp.zn.

17Co/179/2012, z 31.7.2012 uznesenie Krajského súdu Trenčín, sp.zn. 19Co/280/2012, z 27.12.2012. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 7 Cdo 93/2012, z 19. júla 2012 a na to, že v spotrebiteľských veciach ide podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EU o podporu záujmov spotrebiteľov, o zaistenie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov, ochranu zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, o podporu ich práv na informácie, vzdelávanie a práva združovať sa na ochranu svojich záujmov. Z tohto vyplýva aj ochrana hospodárskych záujmov združenia. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu, spolu 25,01 eur.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom potvrdil, lebo je vecne správny, jeho odôvodnenie má podklady zisteného skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody napadnutého rozsudku sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené žalobcom v odvolaní.

Ani jeden zo žalobcom uvádzaných odvolacích dôvodov nie je daný.

K správnym a výstižným dôvodom uvedeným v rozsudku je potrebné dodať:

Otázku účelnosti vynaložených trov je potrebné interpretovať v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy, § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z., vzhľadom na to, že žalobca namietal účelnosť trov vynaložených vedľajším účastníkom poukazujúc na to, že právne bolo zastúpené advokátom združenie podľa zák. č. 250/2007 Z.z.

Podľa Ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (článok 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov, takéto združenie môže byť vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa), tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže podľa odvolacieho súdu vyvodzovať, že takéto združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach, ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takémuto združeniu, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane zastúpenia advokátom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na článok 2, ods. 3 Ústavy, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Združeniu žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že členka združenia má právnické vzdelanie, pretože ani uvedená skutočnosť nie je dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade trovy vedľajšieho účastníka boli vynaložené účelne, vychádzajúc zo skutočnosti, že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je dôvodný. V danom prípade úkony vedľajšieho účastníka, za ktoré mu bola priznaná náhrada trov konania sú úkonmi účelnými, prihliadajúc na obsah spisu, z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania na základe jeho písomného podania, doručeného súdu 28.6.2013, súčasťou ktorého podania bolo aj plnomocenstvo udelené advokátovi 25.6.2013. Zo spisu vyplýva, že vedľajší účastník namietal žalobcom uplatnený nárok, čo do zmluvnej pokuty (vyjadrenie vedľajšieho účastníka - elektronické podanie, došlé súdu prvého stupňa 17.2.2014, čl. 77 - 81), ktorú považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú. Za takýchto okolností možno urobiť záver, že úkony vedľajšieho účastníka nemožno hodnotiť ako neúčelne vynaložené, ako úkony, ktoré by žiadnym spôsobom neprispeli k ochrane práv žalovaného. Naopak vzhľadom na celkovú postupnosť možno

konštatovať, že práve argumenty vedľajšieho účastníka uvádzané v jeho vyjadrení boli dôvodom na zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti.

Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcom vedľajšieho účastníka ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní úspech a preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zast. za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, odmena vo výške 12,45 eur (1/2 z 24,90 eur, režijný paušál 8,39 eur a DPH 20 % (4,17 eur), spolu 25,01 eur, podľa § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl.

V súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť trovy odvolacieho konania advokátovi vedľajšieho účastníka JUDr. Igorovi Šafrankovi na jeho účet, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.